

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๕๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ เกี่ยวกับเอกสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ เพื่อไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และเพื่อความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานและปกป้องสิทธิให้ได้รับความเป็นธรรมตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย

๑. เอกสารการเรียนทั้งหมด
๒. สำเนาการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด
๓. สำเนาการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทั้งหมด
๔. เอกสารและพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนทั้งหมด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๖/๐๕๒ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยสำเนารายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยลบชื่อ-สกุลพยาน สถานที่เกิดเหตุ สัญชาติ ศาสนา ชื่อบิดามารดาและที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่เหลือ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) ประกอบกับเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผย

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑ /๒๕๕๖

ต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า พนักงานราชการคนหนึ่งของโรงเรียนบ้านห้วยแกดอนหันหนอง ห้วยมาได้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนในขณะนั้น ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. ใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา ช่มชู้ ช่มเหง บีบบังคับจิตใจให้ยอมมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาว (ร่วมประเวณี) กับตนเอง ถ้าไม่ยอมจะเอาผิดเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ และจะถูกไล่ออก ทำให้ครอบครัวแตกแยกต้องแยกทางกับสามี

๒. ใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา บังคับ ช่มชู้ กักขัง หน่วงเหนี่ยวในสถานที่ต่างๆ ไม่ให้ติดต่อกับใคร พร้อมทั้งต้องยอมตามความต้องการของผู้อุทธรณ์

๓. ใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา หลอกลวง แอบอ้างว่าสามารถฝากผู้ร้องเรียนเข้าเป็นครูผู้ช่วยได้ และได้หลอกลวงให้เอาเงินจำนวนหกแสนบาท ที่กู้จาก ช.พ.ค. มาวางไว้ โดยผู้อุทธรณ์ยึดบัตรเอทีเอ็มและสมุดเงินฝาก พร้อมกับเบิกเงินออกมาใช้จนหมด แต่สุดท้ายก็ไม่ได้ตำแหน่ง

๔. ใช้สถานที่ราชการ (โรงเรียน) เป็นแหล่งมั่วสุมเพื่อดื่มสุรา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีร้องเรียนดังกล่าว โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ข้อร้องเรียนในประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๓ มีมูล ส่วนประเด็นที่ ๒

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑ /๒๕๕๖

เนื่องจากมีการแจ้งความดำเนินคดีในทางอาญาจึงควรรอผลการดำเนินการทางคดีก่อน สำหรับ ประเด็นที่ ๔ เห็นควรว่ากล่าวตักเตือน แล้วรวมเรื่อง ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่ง ที่ ๙/๒๕๕๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ชี้แจงสรุปว่า มูลกรณีการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ สืบเนื่องจากพนักงานราชการคนหนึ่ง ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ๓ กรณี คือ ช่มชู้นกระทำชำเรา กักขังหน่วงเหนี่ยวทำให้เสื่อมเสีย อิศรภาพ และแอบอ้างว่าสามารถทำให้ได้รับการบรรจุเป็นครูผู้ช่วยได้ โดยกรณีที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ให้พนักงานราชการนำเงินมาให้เป็นการตอบแทน ซึ่งพนักงานราชการดังกล่าวได้โอนเงิน ให้แก่ผู้อุทธรณ์จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งแรกเป็นเงินจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่สองจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ตรวจสอบได้จากหลักฐานการโอนเงินของธนาคาร แต่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่อาจบรรจุให้ พนักงานราชการเป็นครูผู้ช่วยได้ ต่อมาผู้อุทธรณ์ให้พนักงานราชการยืมเงินจาก ช.พ.ค. มาอีกเป็น จำนวนเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้มอบบัตรเอทีเอ็มและสมุดเงินฝากธนาคารไว้กับผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามข้อกล่าวหาทั้ง ๓ ข้อ และเห็นว่าข้อกล่าวหาทั้ง ๓ ข้อมีมูลที่จะดำเนินการทางวินัย จึงแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและมีคำสั่งลดขั้นเงินเดือน ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ และในการให้ปากคำ ผู้อุทธรณ์ได้นำ เอกสารของศาลจังหวัดพลมาแสดงต่อ อ.ก.ค.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปว่า ข้อกล่าวหาที่ ๑ และข้อ กล่าวหาที่ ๒ พนักงานราชการและผู้อุทธรณ์ได้ประนีประนอมยอมความกัน โดยพนักงานราชการ ถอนคำฟ้องในระหว่างการไต่สวนมูลฟ้อง สำหรับข้อกล่าวหาที่ ๓ ขณะนี้อยู่ในระหว่างการสอบสวน ของพนักงานสอบสวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทาง คดีอาญาของพนักงานสอบสวน การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑ /๒๕๕๖

ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายจัตถัย บุรุษพัฒน์

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศาวิทย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์